

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 6Csp/32/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5419201099
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Veselá
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2019:5419201099.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín, sudkyňou JUDr. Janou Veselou, v spore žalobcu: TELERVIS PLUS a.s., so sídlom Bratislava, Staré Grunty 7, IČO: 35 717 769, právne zastúpený: STRELÁK & Partners, s. r. o., so sídlom 821 08 Bratislava - mestská časť Ružinov, Záhradnícka 46, IČO: 52451747, proti žalovanej: F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I., adresa na doručovanie: S., o zaplatenie sumy 807,60 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 410,- eur s 5% úrokom z omeškania ročne od 16.11.2016 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalovanej sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, doručenou na tunajší súd dňa 14.08.2019, sa žalobca voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 753,70 eur s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 753,70 eur od 16.10.2016 do zaplatenia a sumy 53,90 eur s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 53,90 eur od 15.11.2016 až do zaplatenia. Súčasne sa domáhal náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 09.05.2016 bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX medzi žalobcom a žalovaným ako dlžníkom, (ďalej len „zmluva č. XXXXXXXXXX“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému bezhotovostný úver vo výške 700,00 eur za celkový úrok vo výške 36,80% z istiny, t.j. 257,60 eur. Zmluvou sa dlžník zaviazal celkovú čiastku vo výške 957,60 eur uhradiť v 12 mesačných splátkach vo výške 79,80 eur. Prvá splátka bola splatná 30. deň po poskytnutí úveru a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky bol veriteľ oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy. Úver bol poskytnutý bezhotovostne prevodom na číslo účtu uvedené žalovaným v žiadosti o prevod finančných prostriedkov, ktorá tvorí súčasť zmluvy č. XXXXXXXXXX. Vzhľadom na to, že žalovaný neplnil svoju povinnosť riadne a včas v zmysle dohodnutého splátkového kalendára, žalobca v predžalobnej upomienke zo dňa 21.10.2016 upozornil žalovaného na možnosť uplatnenia práva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t. j. práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. Následne žalobca v oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 15.11.2016 písomne oznámil žalovanému, že celá pohľadávka sa stala splatná ku dňu 15.10.2016. Žalovaný ku dňu vypracovania tohto návrhu na vydanie platobného rozkazu uhradil na zmluvu č. XXXXXXXXXX celkovo sumu vo výške 203,90 eur. Dlžná čiastka k dnešnému dňu činí 753,70 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi čiastkou, ktorú sa žalovaný zmluvou zaviazal žalobcovi zaplatiť v celkovej sume 957,60 eur a čiastkou vo výške 203,90 eur, ktorá bola uhradená žalovaným (957,60

eur - 203,90 eur = 753,70 eur). Dňa 09.05.2016 bola medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere č. D. (ďalej len „zmluva č. D.“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému viazaný spotrebiteľský úver v sume 140,00 eur. Predmetom financovania úveru bola úhrada kúpnej ceny z kúpnej zmluvy č. 1147 uzatvorenej medzi žalovaným a predávajúcim. Čerpanie úveru bolo uskutočnené prevodom na účet predávajúceho. Vzhľadom na to, že žalovaný neplnil svoju povinnosť riadne a včas v zmysle dohodnutého splátkového kalendára, žalobca v predžalobnej upomienke zo dňa 20.11.2016 upozornil žalovaného na možnosť uplatnenia práva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t. j. práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. Následne žalobca v oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 15.12.2016 písomne oznámil žalovanému, že celá pohľadávka sa stala splatná ku dňu 14.11.2016. Žalovaný ku dňu vypracovania tohto návrhu na vydanie platobného rozkazu uhradil na zmluvu č. D. celkovo 86,10 eur. Žalobca si v tejto časti žaloby uplatňuje nárok na priznanie sumy 53,90 eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi poskytnutou sumou úveru, t.j. sumou 140,00 eur a čiastkou vo výške 86,10 eur, ktorá bola uhradená žalovaným (140,00 eur - 86,10 eur = 53,90 eur).

3. Žalovanej bola žaloba (vrátane príloh) doručená dňa 16.09.2019a to spolu s uznesením sp. zn. 6Csp/29/2019 zo dňa 10.09.2019, ktorým bola žalovaná vyzvaná, aby sa v lehote 10 dní od doručenia žaloby k nej písomne vyjadrila, a to či žalobcom uplatnený nárok uznáva alebo nie a v prípade, že ho neuznáva, nech uvedie vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, označí a predloží ďalšie dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

4. Žalovaná sa k žalobe písomne nevyjadrila. K veci sa vyjadrila na pojednávaní dňa 14.11.2019, na ktorom žalovaná uviedla, že potrebovala zaplatiť byt, tak zavolała pani U., keď kontakt na ňu mala buď z letáčku alebo z B.. Potom prišla k nim a spísala sa zmluva a jej prišli peniaze na účet do U. č.ú.: G.. Predtým mala úver od žalobcu, ale mala ho splatiť zo sumy, ktorá jej prišla na účet v U., keď iný účet nemala. Nevie vysvetliť prečo je v žiadosti o prevod finančných prostriedkov uvedené ďalšie číslo účtu, na ktoré mala byť poukázaná suma 172,22 eur. Jej prišlo 527,78 eur. Dalo by sa to zistiť cez U.. Zistila by to cez internet banking koľko jej v skutočnosti prišlo. Ďalej uviedla, že účet, na ktorý sa mala poukázať suma 172,22 eur patrí žalobcovi, čo vie podľa toho, že pani U. jej kázala posilať peniaze cez poštu a bola tam koncovka XXXX, lebo nemala peniaze, keď ona akurát prišla po splátku. Ona jej to kázala posilať na číslo účtu, ktoré je uvedené v žiadosti. Už vtedy sa jej vyhrážali, že to budú vymáhať cez políciu. To jej hovorila ich manažérka. Pokiaľ ide o ďalšiu zmluvu, resp. sumu 140,- eur, tak o ničom nevie, resp. toho si nie je vedomá, pretože len podpisovala papiere s tým, že dostane len tie peniaze, ktoré dostala, tých 527,78 eur. Oni jej hovorili, že tam bude mať úrok. V splátkovej kartičke už bola napísaná suma, ale nevie aká. Možno 700, možno 850. Pokiaľ ide o úhrady nevie sa vyjadriť. Mala len sumu a úrok a o ďalšej nejakej zmluve vôbec nevie. Spoločnosť J. jej nič nehovorí. Podpisovala len zmluvu o úvere. Úver jej poskytli len preto, že vtedy pracovala, mala zmluvu s U.. Dostávala aj výživné na syna, teraz ho už nemá. Pýtala sa jej na nájom, elektriку, oblečenie, stravu ako pri každom inom úvere.

5. Súd vo veci vykonal pojednávanie nielen dňa 14.11.2019, ale aj 28.11.2019 a 12.12.2019. Všetky pojednávania boli vykonané za neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorí boli na ne riadne predvolaní (doručenky na č.l. 36 p.v. spisu, č.l. 45 p.v., č.l. 54 p.v. spisu) a súhlasili, aby pojednávanie prebehli v ich neprítomnosti.

6. Na pojednávaniach súd vykonal dokazovanie listinami, ktoré žalobca pripojil k žalobe, ako aj ktoré vyžiadal súd. Tiež bol vykonaný výsluch svedkyne I.. Súd vyžiadal listiny a vykonal výsluch svedkyne aj bez návrhu, keď postupoval podľa ust. § 295 CSP.

7. Pokiaľ ide o aplikáciu ust. § 295 CSP, súd toto ustanovenie použil vzhľadom na svoj záver, že predmetný spor je sporom spotrebiteľským, pretože žalované nároky majú základ v zmluvách, ktoré majú spotrebiteľskú povahu, nakoľko, ako to vyplýva z ich obsahu a odkazu na právnu úpravu, ide o zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavreté podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

8. Súd svoje dokazovanie zamerl na skutočnosti, ktoré boli v konaní sporné a bez, ktorých nebolo možné o veci rozhodnúť.

9. V konaní nebolo sporné, že žalovaná ako dlžník so žalobcom ako veriteľom, prostredníctvom finančného agenta I., uzavreli, podľa zákona č. 129/2010 Z.z., zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX a č. D..

10. Predmetom zmluvy č. XXXXXXXXX bolo poskytnutie bezúčelového, hotovostného, spotrebiteľského úveru vo výške 700,- eur (istina) za úrok 257,60 eur, ktoré sumy spolu vo výške 957,60 eur sa žalovaná zaviazala zaplatiť v 12 pravidelných rovnomerných mesačných splátkach vo výške 79,80 eur (istina vo výške 73,10%, úrok vo výške 26,90% z každej jednotlivéj splátky). Prvá splátka bola splatná 30. deň po poskytnutí úveru a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. V zmluve je ďalej uvedené, že odpata v zmysle nariadenia vlády č. 141/2014 Z.z. je 36,80% z istiny za rok a RPMN činí 84,95%. Priamo v zmluve bolo dohodnuté, že po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením ktorejkoľvek splátky v jej plnej výške je veriteľ oprávnený žiadať od dlžníka vrátenie celej dlžnej sumy, ak sa nedohodnú zmluvné strany písomne inak. V zmluve je uvedená priemerná RPMN ku dňu podpisu zmluvy vo výške 21,61%. Pokiaľ ide o konečnú splatnosť úveru, v čl. III bod 2 je uvedené, že termín poslednej splátky úveru, t.j. konečná splatnosť úveru je 365. kalendárny deň po uzatvorení zmluvy. Zmluva obsahuje žiadosť dlžníka o bezhotovostné prevedenie sumy 700,- eur tak, že suma vo výške 172,22 eur, variabilný symbol Y. sa má previesť na účet IBAN G. a suma vo výške 527,78 eur, variabilný symbol XXXXXXXXX na účet IBAN G. (zmluva na čl. 7 spisu).

11. Predmetom zmluvy č. D. bolo poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru vo výške 140,- eur (istina) za celkový úrok vo výške 11,85% z istiny, t.j. 16,59 eur, ktoré sumy spolu vo výške 156,69 eur sa žalovaná zaviazala zaplatiť v 6 pravidelných rovnomerných mesačných splátkach vo výške 26,10 eur (istina vo výške 89,41%, úrok vo výške 10,59% z každej jednotlivéj splátky). Prvá splátka bola splatná 30. deň po poskytnutí úveru a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. V zmluve je ďalej uvedené, že odpata v zmysle nariadenia vlády č. 141/2014 Z.z. je 23,70% z istiny za rok a RPMN činí 48,42%. Priamo v zmluve bolo dohodnuté, že po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením ktorejkoľvek splátky v jej plnej výške je veriteľ oprávnený žiadať od dlžníka vrátenie celej dlžnej sumy, ak sa nedohodnú zmluvné strany písomne inak. V zmluve je uvedená priemerná RPMN ku dňu podpisu zmluvy vo výške 28,45%. Pokiaľ ide o konečnú splatnosť úveru, v čl. III bod 2 je uvedené, že termín poslednej splátky úveru, t.j. konečná splatnosť úveru je 185. kalendárny deň po uzatvorení zmluvy. V zmluve je uvedené, že predmetom financovania úveru je Q., na základe kúpnej zmluvy č. XXXX uzatvorenej s predávajúcim spoločnosťou J..

12. Pokiaľ ide o v poradí prvú zmluvu, t.j. zmluvu č. XXXXXXXXX, tak nebolo v konaní sporné, že žalovanej bola v zmysle tejto zmluvy a žiadosti o prevod finančných prostriedkov (ktorá bola jej obsahovou súčasťou) poukázaná na jej účet vedený v U. z dohodnutej sumy úveru 700,- eur, suma 527,78 eur. Žalovaná tiež túto skutočnosť potvrdila na pojednávaní dňa 14.11.2019 a na pojednávaní dňa 28.11.2019 dala súdu k nahliadnutiu doklad preukazujúci, že dňa 10.05.2016 jej bola od žalobcu poukázaná pod variabilným symbolom XXXXXXXXX suma 527,78 eur dňa 10.05.2016.

13. V konaní však nebolo možné jednoznačne ustáliť komu a na základe akého právneho dôvodu bola zo sumy úveru 700,- eur, poukázaná zvyšná časť vo výške 172,22 eur.

14. Súd vykonaným dokazovaním zistil, že účet, na ktorý bola poukázaná suma 172,22 eur patrí žalobcovi (správa C. na čl. 50 spisu), čo následne potvrdil žalobca vo svojom vyjadrení na čl. 62 spisu. Žalobca súčasne uviedol, že sumou 172,22 eur bol doplatený záväzok žalovanej vyplývajúci zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. Y., pričom nároky vyplývajúce z tejto zmluvy nie sú predmetom toho konania. Svedkyňa I. (ktorá robila obchodnú zástupkyňu pre žalobcu v roku 2013 až 2016 a dojednávala so žalovanou úvery, ktoré sú predmetom konania) vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 12.12.2019 uviedla, že pokiaľ nešla celá suma 700,- eur žalovanej, ale suma nižšia, tak to bolo preto, že mala nedoplatený predchádzajúci úver a tento, pokiaľ bol jeho zostatok nízky sa musel doplatiť z ďalšieho úveru. Vždy bola možnosť refinancovať úver a takto sa to stalo aj v tomto prípade.

15. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že úver dohodnutý medzi stranami sporu v zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX v sume 700,- eur bol žalovanej poskytnutý v celom rozsahu, keď suma 527,78 eur bola poukázaná na jej účet a suma 172,22 eur bola použitá na zaplatenie zostatku jej predchádzajúceho úveru, taktiež dojednaného so žalobcom.

16. Z amortizačnej tabuľky pre zmluvu č. XXXXXXXXXX (č.l. 3 spisu) vyplýva, že žalovaná žalobcovi prvú splátku vo výške 79,80 eur, splatnú 13.06.2016 zaplatila len v rozsahu 50,- eur, a to až 27.06.2016. Dňa 01.07.2016 zaplatila opäť 50,- eur, ktoré boli započítané na zostatok prvej splátky (29,80 eur) a časť druhej splátky v sume 20,20 eur. Dňa 31.08.2016 zaplatila 23,90 eur, dňa 16.11.2016 40,- eur a dňa 19.06.2017 40,- eur. Všetky úhrady spolu predstavujú sumu 203,90 eur.

17. Súd preskúmal zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX a zistil, že pokiaľ ide o náležitosť vyžadovanú ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“, táto v danej zmluve nie je uvedená tak, aby naplnila túto zákonnú požiadavku, keď v zmluve bolo uvedené, že „termín poslednej splátky úveru, t.j. konečná splatnosť úveru je 365. kalendárny deň po uzatvorení zmluvy.“ Vychádzajúc z ustálenej praxe niektorých krajských súdov, údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nemožno odvodzovať od termínov splatnosti jednotlivých splátok, od počtu dní od uzatvorenia zmluvy (ako je tomu v prejednávanej veci) a počtu splátok, ale spotrebiteľ musí už na prvý pohľad bez akýchkoľvek matematických operácií presne vedieť, kedy, ktorým dňom dôjde ku konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (rozsudok KS v Žiline sp. zn. 9Co/24/2019 zo dňa 28.02.2019 týkajúci sa žalobcu U. rozsudok KS v Žiline sp. zn. 10Co/465/2015 zo dňa 29.01.2016, rozsudok KS v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/1546/2014 zo dňa 22.10.2015).

18. Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia danej zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

19. Aplikujúc citované ustanovenie, súd dospel k záveru, že úver poskytnutý žalovanej v sume 700,- eur, na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, je bezúročný a bez poplatkov a žalobca má tak nárok na vrátenie zostatku poskytnutého úveru, ktorý vzhľadom na úhrady v sume 203,90 eur predstavuje 496,10 eur.

20. Pokiaľ sa potom žalobca v I. bode žalobného petitu domáhal, na základe vyššie uvedenej úverovej zmluvy, zaplata sumy 753,70 eur, keď popri zostatku istiny 496,10 eur žiadal priznať aj v zmluve dohodnutý úrok 257,60 eur, súd žalobu v časti o zaplata tohto zmluvného úroku, t.j. čo do sumy 257,60 eur, zamietol z dôvodu, že predmetný úver vyhodnotil ako bezúročný a bez poplatkov.

21. V ten istý deň, kedy bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, bola uzavretá aj zmluva o spotrebiteľskom úvere č. D., predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru v sume 140,- eur na účel zaplata kúpnej ceny členstva D.

22. Ako už bolo uvedené, žalovaná sa k uvedenému vyjadrila tak, že „pokiaľ ide o ďalšiu zmluvu, resp. sumu 140,- eur, tak o ničom nevie, resp. toho si nie je vedomá, pretože len podpisovala papiere s tým, že dostane len tie peniaze, ktoré dostala, tých 527,78 eur. Oni jej hovorili, že tam bude mať úrok. V splátkovej kartičke už bola napísaná suma, ale nevie aká. Možno 700, možno 850. Mala len sumu a úrok a o ďalšej nejakej zmluve vôbec nevie. Spoločnosť J. jej nič nehovorí. Podpisovala len zmluvu o úvere.

23. Svedkyňa I. vo svojej výpovedi, potom čo jej bola daná k nahliadnutiu zmluva o spotrebiteľskom úvere č. D., uviedla, že táto zmluva bola ako domáci servis, to bol spôsob, že obchodný zástupca chodil vyberať splátky osobne, čo sa robilo pre spoločnosť J. a oni mali urobiť nejakú zmluvu so žalobcom. Obe tieto zmluvy, resp. tlačivá dostala od manažérky žalobcu, keď v styku bola len s ňou a cez ktorú to šlo.

24. Žalobca vo svojom vyjadrení na č.l. 62 spisu uviedol, že medzi ním a spoločnosťou J. neexistoval, ani neexistuje žiadny právny vzťah a podľa vedomostí žalobcu, mala táto spoločnosť obchodnoprávny vzťah so svojimi obchodnými zástupcami, ktorí v rámci svojej podnikateľskej činnosti ponúkali služby tejto spoločnosti. Žalobca len v prípade uzavretia kúpnej zmluvy a žiadosti klienta refinancoval kúpnu cenu v zmysle kúpnej zmluvy. Kúpnu zmluvu č. XXXX (ktorá je uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere č. D. a ktorú od neho žiadal súd) k dispozícii nemá, pretože nikdy nebol zmluvnou stranou tejto zmluvy, mal ju len k nahliadnutiu a nemal žiadny právny základ na jej zhromažďovanie alebo spracovávanie.

25. Súd kúpnu zmluvu č. XXXX vyžiadal od spoločnosti J. (č.l. 39 spisu). Uvedená spoločnosť však výzvu súdu fakticky neprevzala, pretože táto výzva jej bola doručená fikciou (doručenka na č.l. 36 p.v. spisu).

26. Súdu je z jeho rozhodovacej činnosti známe, že klienti žalobcu v minulosti popri zmluvách o spotrebiteľských úveroch uzavretých v rovnaký deň ako bola uzavretá úverová zmluva, prostredníctvom obchodných zástupcov uzavierali aj zmluvu o poskytovaní finančných služieb so spoločnosťou Q., predmetom ktorej bolo poskytovanie finančných služieb: a) výber a doručenie finančných prostriedkov prijímateľovi pri poskytnutí úveru veriteľom, a to základe príkazu na úhradu, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy, b) osobné inkaso platieb splátok úveru od prijímateľa a následné doručenie príslušnému veriteľovi na základe príkazu na úhradu, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy, vedenie a evidencia splátok podľa splátkového kalendára. Zmluva obsahoval záväzok klienta žalobcu za poskytnuté finančné služby zaplatiť uvedenej spoločnosti odmenu za službu „výber a doručenie finančných prostriedkov“ a odmenu za službu „osobné inkaso platieb splátok úveru“ splatnú v pravidelných mesačných splátkach. Zmluva o poskytovaní finančných služieb podobne ako úverová zmluva mala formu predtlačenej formulára, táto zmluva mala s úverovou zmluvou rovnaký font písma aj celkovú úpravu. Takisto obe zmluvy vypisovala jedna a tá istá osoba, pričom išlo o I.. Tá vo svojej svedeckej výpovedi na pojednávaní dňa 14.03.2017 vo veci tunajšieho súdu sp. zn. 6Csp/30/2016 uviedla, že zmluva o poskytovaní finančných služieb spoločnosťou Q. sa robila zároveň s úverovou zmluvou a v deň uzavretia zmluvy, ona vybrala splátku pre U., čo sa rozpisovala do tej knižky, kde sú jej podpisy. Vybraté prostriedky, pokiaľ vyberala peniaze pre spoločnosť U. posielala spolu cez C. na firmu U.. Vo výbere rozpisovala čo ide pre Q. a čo pre U., ale peniaze posielala spolu spoločnosti U.. Vo vzťahu k predmetnej zmluve bola vypísaná aj kniha splátok, kde na jednej strane bola evidencia splátok v prospech spoločnosti Q. a na druhej strane v prospech veriteľa U.

27. Hodnotiac vykonané dôkazy súd dospel k záveru, že najvyššiu výpovednú hodnotu v tom smere, ako to vlastne bolo s uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. D. a aký cieľ sa touto zmluvou sledoval, mala výpoveď svedkyne I., z ktorej vyplýva, že tlačivá na obe zmluvy dostala od manažérky žalobcu, ktorá to celé mala na starosti a išlo o domáci servis (súdu je z jeho rozhodovacej činnosti známe, že žalobca predtým, než sa uzavierala popri zmluvách o spotrebiteľskom úvere aj zmluva o poskytovaní finančných služieb so spoločnosťou Q. uzavieral so svojimi klientmi zmluvy o domacom servise, na základe ktorej za osobný výber splátok od klientov inkasoval odmenu splatnú v splátkach, splatných ako splátky úveru). Ako uviedla svedkyňa domáci servis bol spôsob, že obchodný zástupca chodil vyberať splátky osobne.

28. Najvyššiu výpovednú hodnotu súd pripisuje tomuto dôkazu z toho dôvodu, že je jednoznačne nezávislá, nakoľko svedkyňa nebola a nie je v žiadnom vzťahu k žalovanej a jej vzťah k žalobcovi zanikol pre niekoľkými rokmi. Súd nezistil žiadny motív, pre ktorý by uvedená svedkyňa vypovedala zaujato.

29. Aj vzhľadom na predchádzajúce konanie žalobcu vo vzťahu ku jeho klientom, kedy sa popri vrátení úveru s úrokmi a poplatkami, od nich domáhal aj zaplata odmenu za domáci servis, pričom spôsob dosiahnutia tejto odmeny postupne sofistikoval zapojením spoločnosti Q., súd dospel k záveru, že skutočným účelom zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. D. nebolo poskytnutie úveru na kúpnu cenu členstva D. od spoločnosti J., ale financovanie akéhosi domáceho servisu za odmenu, ktorou sa len získavali (ďalšie) finančné prostriedky, cez spoločnosť J. Ak aj podľa tvrdenia žalobcu s touto spoločnosťou nebol a nie je v žiadnom právnom vzťahu, tak fakticky tomu tak bolo, pretože uzavieranie týchto zmlúv riadil žalobca (výpoveď svedkyne, že tlačivá dostávala od manažérky žalobcu a riadila sa jej pokynmi). Zo strany žalobcu a spoločnosti, s ktorou zjavne spolupracuje je pritom zneužívané to, že spotrebiteľ chce získať úver (teda je v stave finančnej núdze) a za týmto účelom keď s niekým jedná, tak podpíše všetko, čo sa mu k podpisu dá, pretože nemá dôvod sa domnievať, že by mohlo ísť o niečo iné než len o poskytnutie úveru. Takto to vyplýva aj z vyjadrenia žalovanej: „Pokiaľ ide o ďalšiu zmluvu, resp. sumu 140,- eur, tak o ničom nevie, resp. toho si nie je vedomá, pretože len podpisovala papiere s tým, že dostane len tie peniaze, ktoré dostala, tých 527,78 eur. Mala len sumu a úrok a o ďalšej nejakej zmluve vôbec nevie. Spoločnosť J. jej nič nehovorí. Podpisovala len zmluvu o úvere. Je potom nepochybné, že žalovaná vôbec nemala v úmysle vstúpiť do iného zmluvného vzťahu než do vzťahu úverového.“

30. Na základe uvedeného súd zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. D. vyhodnotil ako neplatný právny úkon s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko obchádza zákon č. 129/2010 Z.z. a je v rozpore s dobrými mravmi.

31. Z tohto dôvodu, súd všetky úhrady, ktoré žalobca započítal na danú zmluvu, spolu v sume 86,10 eur (amortizačná tabuľka na č.l. 60 spisu) započítal na úhrady dlhu z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXX. Žalovaná totiž chcela uzavrieť len zmluvu na poskytnutie úveru, nie inú. Ak jej bola táto iná podsunutá, nejde o nič iné než nekalú obchodnú praktiku žalobcu. Takýto postup súdu nijako neprimerane nezasiaha do postavenie tretej osoby, t.j. spoločnosti J. nakoľko žalobca jej mal zaplatiť sumu 140,- eur ako kúpnu cenu za členstvo D. (mimochodom zaplatenie sumy 140,- eur uvedenej spoločnosti žalobca nijako nepreukázal).

32. Súd potom žalovanú zaviazal, aby žalobcovi zaplatila sumu 410,- eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi skutočne poskytnutým úverom 700,- eur a úhradami v sume 203,90 eur a 86,10 eur).

33. Popri sume 410,- eur súd žalovanú zaviazal aj na zaplatenie 5% úroku z omeškania ročne od 16.11.2016 do zaplatenia, a to s poukazom na ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 01.02.2013.

34. V konaní totiž nebolo sporné, že žalovaná prestala so splácaním úveru podľa úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXX, ako to vyplýva z amortizačnej tabuľky na č.l. 3 spisu, keď sa dostala do omeškania so zaplatením časti tretej splátky, splatnej 12.08.2016. Po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením ktorejkoľvek splátky bol žalobca oprávnený zosplatiť úver, čo v danom prípade znamená, že tak mal právo urobiť po 13.11.2016. Ak tak potom urobil listom zo dňa 15.11.2016 (č.l. 7 spisu) účinky zosplatenia mohli nastať najskôr v tento deň. Odo dňa nasledujúceho, t.j. od 16.11.2016 je žalovaná v omeškaní s vrátením zosplateného zostatku úveru.

35. Vzhľadom na takýto výsledok konania možno konštatovať, že každá zo strán mala v konaní čiastočný úspech. Pokiaľ ide o rozsah úspechu, žalobcovi bola týmto rozsudkom priznaná suma 410,- eur s 5% úrokom z omeškania ročne od 16.11.2016 do zaplatenia, ktorý úrok ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavuje sumu 63,- eur. So stavom ku dňu vyhlásenia tohto rozsudku tak bola žalobcovi priznaná suma 473,- eur. Žalobca sa pritom domáhal priznania sumy 807,60 eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania od 16.10.2016 do zaplatenia zo sumy 753,70 eur a zo sumy 53,90 eur žiadal priznať 5% úrok z omeškania ročne od 15.11.2016 do zaplatenia. Tieto úroky ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavujú sumu 136,05 eur a 8,08 eur. So stavom ku dňu vyhlásenia rozsudku sa tak žalobca domáhal zaplatenia sumy 931,73 eur. V percentuálnom vyjadrení je úspech žalobcu 49,70 % a úspech žalovanej 50,30 % a tzv. čistý úspech žalovanej je 0,6 %. V takomto rozsahu jej, podľa § 255 ods. 2 CSP, náleží právo na náhradu trov konania. Nakoľko žalovaná si v spore žiadne trovy konania neuplatnila a vznik žiadnych jej nevyplýva ani z obsahu spisu, súd jej náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1 a 2 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, jeho podpísania a uvedenia spisovej značky tohto konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 363 CSP.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších zmien.